

Meeuwen langs de visserskaai

*Het zijn meeuwen
die zich verzamelen op de Visserskaai
en zich gedragen als dieven
en charmeurs.*

*O, veelbezongen zeeschuimers
en vraatzuchtige rovers
die in grote kringen zweven
en plots in de diepte duiken
en je met een brutaal gebaar
van je brood beroven,
o, dromer op de Visserskaai,
o, argeloze wandelaar.*

Johan Corveleijn

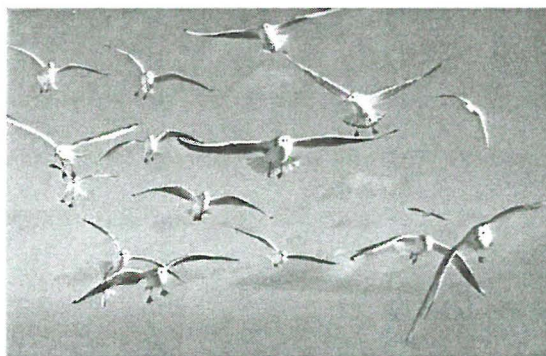
ONTOEREKENINGSVATBAAR

Ach, de meeuwen.

Lees er Jac. P. Thyse maar eens op na, lees eens wat hij schreef omstreeks 1911 in “*Het Vogeljaar*”.

“Deze zilvermeeuwen zijn nu nog eens echte zeemeeuwen. Zij broeden op de wildste plekken in onze duinen. Indien ge in de zomervakantie eens door de duinen naar de zee wandelt, dan kan het niet missen, of ge krijgt de hele kolonie om u heen, want ze laten geen mens ongemoeid. Dof en dreigend klinkt uit de lucht onophoudelijk een geroep van: “*gak, gak, gak*”. Dan kijkt ge op om u te verlustigen in de aanblik van een vijftigtal van de uitstekendste vliegers ter wereld, die op allerlei manieren om u heen manoeuvreren.”

Zilvermeeuwen (*Larus argentatus*) begeleiden maar al te graag de vissersschepen om er het afval op te ruimen. Achter de landbouwtractoren vind je ze natuurlijk ook. En destijds op de uitgestrekte voedselrijke vuilnisbelten! Ach, die meeuwen. Ze zijn agressief, bevuilen huizen en beschadigen auto's en ze maken lawaai. Ze roven dan nog broodjes met vis, wafeltjes of ijsje uit je hand. De mensen betalen veel geld voor een hotel of een appartement op de zeedijk. Allemaal goed en wel, en ze zijn al blij dat de kerkklokken alleen maar overdag luiden, alhoewel daartegen *ook* bezwaren rijzen!

Maar die meeuwen maken zoveel herrie, die meeuwen vliegen roepend midden in de nacht over de daken van de havenstad! Jawel, het nachtelijke kermen van die dieren houdt de mensen uit hun slaap! Wij aan het Westerstaketsel in Oostende kunnen ervan meespreken, maar ook de mensen van Westerland op het eiland Sylt niet ver van Helgoland en de Duitse Bocht worden er kregelmatig van! De mensen worden aangevallen en dan nog eens als het ware uitgelachen door de drieste vogels die onverstoort - *mir nichts, dir nichts* – als geduchte belhamels op je balkon in de ochtendzon je van je ontbijtbroodjes komen beroven.

De visrestaurants, de Trap, de sfeervolle visstalletjes, het zijn telkenmale weer trefpunten voor stadsbewoners en toeristen. En de tuimelende meeuwen, sluw en geslepen hebben veel geleerd en houden je bijzonder goed in de gaten en plots vliegen ze rakelings langs je heen en roven de lekkere hapjes die je naar je mond wil brengen. Verbijsterd kijk je naar de krijsende meeuwen die in grote kringen boven de kaai, de Trap en de kleine vissersschepen zweven vooraleer een nieuw aanval in te zetten naar een vers visje om dan met stoute onverschilligheid weer het luchtruim te kiezen.

Maar wie zou de **stormmeeuw** (*Larus canus*) kwaad willen doen, die kleine zeevogel, iets groter dan de kokmeeuw, een kleine zeemeeuw met groenachtige poten en die in alle Noorse fjorden langs de cruiseschepen vliegt om van de passagiers brood te bedelen? Wie zou er de 'blauwvoet' kwaad toewensen, de befaamde zeemeeuw zo bewonderd door Albrecht Rodenbach wiens standbeeld staat op het Sint-Amandsplein te Roeselare! 'Vliegt de Blauwvoet, storm op zee!' Geen Vlaming die de "blauwvoet" niet eert!

En die andere meeuwtjes dan? De **dwergmeeuw** (*Larus minutus*), onze kleinste meeuw, met een zwarte kap in zomerkleed, of het **drieteenmeeuw** (*Rissa tridactyla*) met citroengele snavel of de **kokmeeuw** (*Larus ridibundus*) met zijn valkachtige vlucht en zwarte kop in de zomer? Of zo'n statige **burgemeester** – een exemplaar van deze vogels had hier op de Visserskaai in Oostende overigens een hoge status verworven en ging als 'Jean' door het leven, genoemd naar de burgemeester van onze prachtige stad en door de kunstminnende natuurfotograaf en vogelkenner Roland François vele keren vereeuwigd? Wie zou er de **kleine mantelmeeuw** of zelfs de **grote mantelmeeuw** van het Noordzeestrand willen verjagen?

Kokmeeuw

Meeuwen zijn zeevogels en houden van de haven. En in de wintermaanden kan het plezier niet op wanneer je aan het strand of in het park tientallen meeuwen lokt. Ieder kleuter, ieder kind maakt dat eens mee en het is ook een intense ervaring midden die sneeuwwitte, en zilvergrijze of donkere 'kustmeeuwen' te staan die zo braniechtig veel kabaal maken om dan plots in de scherpe vrieslucht te verdwijnen. Dit zijn tafereeltjes uit je kinderjaren en voor ieder kind meer dan de moeite waard om mee te maken.

Schamel en schandalig, vuil, vettig en vies, de Oostendse straten, want de inhoud van de kapotgepikte vuilniszakken ligt over het trottoir verspreid. Je knijpt je neus dicht, kijkt de andere kant op en denkt, als we maar gezond zijn! Maar misschien vervloek je de meeuwen met hun indringende roep en denk je: "*laat ze ons doden, allemà! Want als je er twaalf laat leven, dan nog zullen ze ons terroriseren. Veranderen zullen ze nooit, die rotbeesten.*" Maar ik volg het volk niet in zijn toorn over de zeevogels!

Vindingrijk zijn ze wel, de meeuwen, want in een mum van tijd trommelen ze hun vriendjes op als er ergens iets te beleven valt en desnoods komen hun trawanten van Honfleur, Brest of Travemünde, want ze vinden de weg, ze kennen de kust! De afval en de etensresten komen van ons - en hoe we daar mee omgaan is niet eenvoudig. Maar de meeuwen, die brutale bedelaars, rovers en vrijbuiters, die onverbeterlijke luchtacrobaten gaan vrijuit: ze zijn niet toerekeningsvatbaar.

Johan Corveleijn